

κογένεικυ αύτοῦ καὶ τὸν πεφίλημένον υἱὸν Γεώργιον Α. Βαλανῆνην, εἰς ὃν δὲν παρέλειψε, πλὴν τῆς μορφώστως, νὰ ἐμποτίσῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἔργασίαν καὶ τὸ καθῆκον. Νυμφευθεὶς τὴν πρωτότοκον θυγατέρα τοῦ ἐν Καλάμαις εὐπόρου κτηματίου Γεωργίου Κατσαροῦ ηύτυχησε νὰ κλείσῃ τοὺς ὄφικλυμοὺς γαλήνιος καὶ ἥρεμος εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν λατρευτῶν του τέκνων τὴν 11 Ιουνίου του 1903.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΜΟΥ

Ωφαρεμέρε σύντροφε,
οτὸν τάφο μέσα τοῦτον τὸ βαθὺ^ν
Ἡ πικραμέρη ἀγάπη μου
Θαρρῇ στὰ σύθαμπτα στὴ γῆς γιὰ τὰ χωθῆ.

Τὰ λούλουδα τὰ κίτρινα,
Ποῦ γύρω βλέπεις τεκοικὰ ν' ἀρθοῦν,
Εἴνε γιὰ τὴν ἀγάπη μου,
Δακρυποτίζω τα γιὰ τὰ μὴ μαρανθοῦν.

Πρῶτο φιλὶ — ἀλλοίμονο ! —
Σὲν μοῦδωκεν ὀλόψυχο κόρη ξαρθῆ,
Ἡρθα γοργὰ καὶ τῶσκαψα,
Καὶ τεκοδολούλουδον ἐφύτευα ν' ἀρθῆ.

Ωφαρεμέρε σύντροφε,
Στὸν τάφο μέσα τοῦτον τὸ βαθὺ^ν
Ἡ πικραμέρη ἀγάπη μου
Θάρρῃ στὰ σύθαμπτα στὴ γῆς γιὰ τὰ χωθῆ,

Μὰ πάλι μὲ τὸ χάραμψα θ' ἀγαστηθῆ.

ΑΓΙΣ ΘΕΡΟΣ
